

BELGISCHE SENAAT**ZITTING 1980-1981**

1 APRIL 1981

Ontwerp van wet tot wijziging van de termijnen van beroep in strafzaken en van de termijn waarin over het hoger beroep uitspraak wordt gedaan ter terechtzitting in dezelfde zaken

VERSLAG

**NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
JUSTITIE UITGEBRACHT
DOOR DE HEER PAULUS**

Het ontwerp van wet nr. 489 dat door de Kamer van Volksvertegenwoordigers is overgezonden, vindt zijn oorsprong in het voorstel van wet van de heer Van Cauwenberghe, dat op 27 mei 1980 werd ingediend en door de Kamer werd aangenomen op 10 juli 1980.

De *ratio legis* van het ontwerp is het neutraliseren van het risico dat de advocaten vooral in verkeerszaken lopen, wanneer zij beroep aantekenen tegen een vonnis zonder dat de rechtzoekende en meestal ook zijn verzekeringsmaatschappij tijdig genoeg geïnformeerd zijn over alle bijzonderheden van dat beroep, zodat zij genooddaakt in hoger beroep te komen bij wijze van conservatoire maatregel, wat nodeloos overlast betekent voor de instanties van hoger beroep.

Aan de werkzaamheden van de Commissie hebben deelgenomen :

Vaste leden : de heren de Stexhe, voorzitter; Bonmariage, Cooreman, De Meyer, Mevr. L. Gillet, de heren Goossens, Henrion, Lallemand, Lindemans, Moureaux, Mevrn. Pétry, Remy-Oger, de heren Seeuws, Storme, Vanderpoorten, Verbist en Paulus, verslaggever.

Plaatsvervangers : de heer Flagothier, Mevr. Herman-Michielsens, de heren Piot en Wathelet.

R. A 11852*Zie :***Gedr. St. van de Senaat :**

489 (1979-1980) N° 1 : Ontwerp overgezonden door de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

SENAT DE BELGIQUE**SESSION DE 1980-1981**1er AVRIL 1981

Projet de loi modifiant, en matière de procédure pénale, les délais de recours et d'appel des causes à l'audience

RAPPORT

**FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA JUSTICE
PAR M. PAULUS**

Le projet de loi n° 489 qui nous est transmis par la Chambre des Représentants vient d'une proposition de loi de M. Van Cauwenberghe déposée le 27 mai 1980 et adoptée le 10 juillet 1980 par la Chambre.

La *ratio legis* du projet est de pallier, principalement en matière de roulage, les risques pour les avocats de se pourvoir en appel d'un jugement sans que le justiciable et le plus souvent sa compagnie d'assurances soient suffisamment avertis à temps des tenants et aboutissants de celui-ci et ainsi de devoir interjeter appel à titre conservatoire, ce qui encombre inutilement les juridictions d'appel.

Ont participé aux travaux de la Commission :

Membres effectifs : MM. de Stexhe, président; Bonmariage, Cooreman, De Meyer, Mme L. Gillet, MM. Goossens, Henrion, Lallemand, Lindemans, Moureaux, Mmes Pétry, Remy-Oger, MM. Seeuws, Storme, Vanderpoorten, Verbist et Paulus, rapporteur.

Membres suppléants : MM. Flagothier, Mme Herman-Michielsens, MM. Piot et Wathelet.

R. A 11852*Voir :***Document du Sénat :**

489 (1979-1980) N° 1 : Projet transmis par la Chambre des Représentants.

Wanneer anderzijds processen moeten worden gevoerd tegen partijen die woonachtig zijn in verschillende arrondissementen, zijn de termijnen waarover de openbare partij beschikt, veel te kort en bestaat, door de haast waarmee alle beklaagden gedagvaard worden, het gevaar dat sommige onder hen worden vergeten, zodat vermoedelijke beklaagden die niet konden worden opgeroepen, rechtstreeks moeten worden gedagvaard.

De termijnen van beroep in strafzaken moeten dus bij verzet, hoger beroep of voorziening in cassatie worden verlengd, evenals de termijn waarbinnen die zaken ter terechtzitting moeten worden opgeroepen.

Dat is het doel van dit ontwerp van wet.

Een lid betreurt dat men uit het oog verliest dat het ontwerp betrekking heeft op alle zaken en niet alleen op verkeersongevallen. Hij vreest dat de verlenging van de termijnen de belangen zal schaden van de rechtzoekenden en dat het ontwerp de grote gerechtelijke achterstand die thans reeds bestaat, nog zal doen toenemen. Hij acht het dan ook beter het ontwerp te beperken tot de verkeersovertredingen en het niet uit te breiden tot alle misdrijven.

Hierop wordt geantwoord dat het probleem van de gerechtelijke achterstand niet uitsluitend in strafzaken rijst. Voorts bestaat er meer gevaar dat, wanneer de termijnen van beroep worden verlengd, op de terechtzitting van inleiding, de zaak alleen maar verscheidene maanden wordt uitgesteld, maar dat er integendeel meer kans bestaat dat de zaak reeds op de terechtzitting van inleiding wordt onderzocht en dezelfde dag wordt gepleit of slechts voor korte tijd wordt uitgesteld.

Een lid merkt op dat 95 pct. van de door de politierechtbank behandelde zaken betrekking heeft op verkeersongevallen en dat het bovendien niet gemakkelijk is een onderscheid in die zaken te maken.

Een ander lid meent dat er, als gevolg van het ontwerp, niet meer zo vaak beroep zal worden ingesteld bij wijze van conservatoire maatregel.

Met enige verwondering is ook opgemerkt dat de termijn van hoger beroep tegen een vonnis van tien tot vijftien dagen wordt verlengd voor de beklaagde, maar dat het openbaar ministerie daartoe vreemd genoeg over vijftwintig dagen beschikt. De Commissie was echter van oordeel dat een amendement zou nopen tot terugzending naar de Kamer en dat dit niet gewenst zou zijn, omdat iedereen wil dat de goedkeuring van het ontwerp niet langer meer wordt uitgesteld. De vertegenwoordiger van de Minister merkt trouwens op dat men in aanmerking dient te nemen dat het openbaar ministerie over het algemeen de gelegenheid moet hebben het advies van het parket-generaal in te winnen.

En al is het in bepaalde rechtscolleges gemakkelijk om het advies van het parket-generaal te vragen en het snel te ontvangen omdat de zetel van de correctionele rechtbank zich in de zetel van het Hof van beroep bevindt, men dient toch rekening te houden met alle andere arrondissementen van het

D'autre part, lorsque les procès doivent être dirigés envers des parties domiciliées dans des arrondissements différents, les délais impartis à la partie publique sont trop courts et la hâte apportée à citer tous les prévenus risque d'en faire oublier et oblige alors de recourir à la citation directe de présumés prévenus auxquels les assignations judiciaires n'ont pu être notifiées.

Il convenait donc d'allonger les délais de recours en matière de procédure pénale, en cas d'opposition, d'appel, ou de pourvoi en cassation, ainsi que d'allonger, dans la même matière le délai d'appel des causes à l'audience.

C'est la raison d'être du projet de loi.

Un membre de la Commission a constaté avec regret que l'on perdait de vue que le projet vise toutes les causes et pas seulement les accidents de roulage. Ce membre craint que le prolongement des délais aille à l'encontre des intérêts des justiciables et que ce projet encourage encore le grand arriéré judiciaire actuellement existant; ce commissaire estimait dès lors préférable que le but du projet soit limité aux seules infractions en matière de roulage et qu'il ne soit pas étendu à l'ensemble des infractions.

Il a été rétorqué à cette observation que le problème de l'arriéré judiciaire ne se posait pas uniquement en matière pénale. D'autre part en prolongeant les délais de recours, il n'y a plus de danger qu'à l'audience d'introduction, celle-ci se borne à renvoyer les causes à plusieurs mois mais que, au contraire, il y ait plus de chances de voir l'affaire examinée dès l'audience d'introduction, qu'elle soit plaidée le même jour ou ne soit reportée qu'à bref délai.

Un membre a d'ailleurs fait observer aussi que 95 p.c. des affaires traitées en tribunal de police concernaient les accidents de roulage et qu'il était au surplus très compliqué de faire une distinction en ces matières.

Un autre membre a déclaré qu'à son avis le projet réduirait le nombre d'appels conservatoires.

Il a aussi été fait observer, avec un certain étonnement, que si le délai pour se pourvoir en appel d'un jugement rendu, est porté de dix à quinze jours pour le prévenu, il était curieux que le ministère public ait vingt-cinq jours pour ce faire. La Commission a estimé toutefois qu'un amendement sur ce point entraînerait le renvoi du projet à la Chambre et que cela n'était pas opportun étant donné la volonté de ne pas retarder davantage l'adoption de ce projet de loi. Le représentant du Ministre a d'ailleurs fait remarquer qu'il fallait tenir compte du fait qu'en général le ministère public devait avoir l'occasion de demander l'avis du parquet général.

Il est certain que si dans certaines juridictions, il est aisé de demander et d'obtenir l'avis rapide du parquet général parce que le siège du tribunal correctionnel se trouve au siège de la cour d'appel, il faut tenir compte de tous les autres arrondissements du pays et ne pas perdre de vue que le

land en niet uit het oog te verliezen dat de huidige termijn van vijftien dagen ontoereikend is, omdat er altijd twee week-einden in vallen.

De Commissie besluit dan het ontwerp in zijn geheel aan te nemen zonder het te wijzigen en de termijnen van verzet en hoger beroep in strafzaken te verlengen van tien tot vijftien dagen; in geval van beroep tegen een vonnis van een politierechtbank en een correctionele rechtbank, wordt de termijn waarover het openbaar ministerie beschikt, verlengd van vijftien tot vijfentwintig dagen en de dagvaardingstermijn van veertig tot zestig dagen; tenslotte wordt de termijn om zich te voorzien in cassatie, van tien op vijftien dagen gebracht.

Hetzelfde wordt gedaan voor het Wetboek van militaire strafrechtspleging.

De artikelen alsmede het geheel van het ontwerp zijn aangenomen met 16 stemmen bij 2 onthoudingen.

Dit verslag is goedgekeurd bij eenparigheid van de 18 aanwezige leden.

De Verslaggever,
M. PAULUS.

De Voorzitter,
P. de STEXHE.

délai de quinze jours actuellement existant était insuffisant puisqu'il comprend toujours deux week-ends.

La Commission a alors décidé d'adopter l'ensemble du projet sans modifications et donc de voir porter les délais d'opposition et d'appel en matière de procédure pénale de dix à quinze jours; en appel de police et en appel des jugements correctionnels, le délai imparti au ministère public est porté de quinze à vingt-cinq jours et la citation en appel de quarante à soixante jours; enfin, le délai pour se pourvoir en cassation est prolongé de dix à quinze jours.

Le même processus est suivi dans le Code de justice militaire.

Les articles, ainsi que l'ensemble du projet ont été adoptés par 16 voix et 2 abstentions.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité des 18 membres présents.

Le Rapporteur,
M. PAULUS.

Le Président,
P. de STEXHE.